UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

IOAN. PETRI || MAFFEII,|| BERGOMATIS,|| E SOCIETATE || IESV,|| HISTORIARVM || INDICARVM || LIBRI XVI.|| SELECTARVM, ITEM, EX || INDIA EPISTOLARVM || LIBRI IV.||

Maffei, Giovanni Pietro

Coloniae Agrippinae, Anno M.D.XC.

VD16 M 105

De orandi aßiduitate, & studio pietatis. Cap. I.

urn:nbn:de:hbz:466:1-64627

Visual Library

IGNATII VITÆ LIBER TERTIVS.

HACTENVS Ignatij [illegible] ſu propoſito, nunc præcipua [illegible] de ipſius factis, dictis ac [illegible] quidem quo magis in [illegible] per ſpecies exſequemur. [illegible] de ſtudio precandi meditandi [illegible] laude in primis Ignatius floruit.

De orandi aſsiduitate, & ſtudio pietatis.

Caput I.

INitio conuerſionis, [illegible] precandi contemplandique [illegible] nam ſibi vim intulit, partim [illegible] caducarum, quibus aſſue[illegible] da recordatione; partim [illegible] pulorum moleſtijs abigend[illegible] dente deinde tempore, [illegible] dies à cōtagione corporis, Deo adiutore ſe [illegible] tantam eius generis facultatem adeptus eſt, [illegible] vt è cæli, ſiderumque aſpectu, quò maximè [illegible] ſed etiam vt ex intuitu floris, aut herbæ, aut [illegible] cuiuſlibet rei, confeſtim in Dei cogitationem [illegible]

quę ſuauiſſimè raperetur. Idque noſtris hominibus cu
pebat eſſe familiariſſimum, vt in ſingulis creatis rebus,
quoad eius fieri poſſet, creatoris potentiam, ſapiētiam,
bonitatem agnoſcerent. Eoſdem monebat, vt cōtra quo
tidianas dæmonum inſidias, ne circumuenti repente in
fraudem inducerentur; vel inſtructo, quod aiunt, agmi-
ne ſemper incederent, vel certè diſſipatis in varias curas
& negotia viribus animi tamquam receptui canerent
ſtatis horis diei; & in ſemet ipſi deſcenderent, ſuaque
omnia dicta, facta, cogitata, coram Deo quàm diligen-
tiſſimè reputarent, adhibito etiam monitore, ſi opus eſ-
ſet, vel memoriæ, vel etiam notitiæ cauſſa: denique om-
nia probè contemplati, contra id vitium maximè pug-
nam capeſſerent, quo vitio ſe præcipuè vrgeri & labo-
rare ſentirent; nec ante deſiſterent, quàm Deo duce
debellatum eſſet. Sanè ipſe, quamquam ſe habebat
ſemper in poteſtate, & ex diui Bernardi præcepto,
non ſe rebus tradere, ſed commodare conſueuerat: ta-
men, qua erat diligentia, in ſingulas horas vltrò in-
quirebat in ſe: idque, propter diuturnam exercitatio-
nem, nullo negotio; magisque ac magis in ſpiritu pro-
ficere nitebatur, diem cum die, vt ſupra diximus, heb-
domadam cum hebdomada conferens: qui curſus ad
candorem animi ac perfectionem certiſſimus eſt. ne-
que id ſolum, ſed etiam ſtatis quotidie temporibus, e-
repto ex ſummis occupationibus otio, contemplatio-
ni vacabat: quam ad rem aliquoties à domeſticis clam
obſeruatus eſt hoc maximè modo ſe comparans. Vt e-
nim ſuperiorem aſcenderat ædium partem vnde liber
eſſet proſpectus ad ſidera: ſtabat aliquantiſper oculis in
cælum defixis: tum prouolutus in genua, totius huiuſce
pulchritudinis conditorem ſuppliciter adorabat, dein-
de propter imbecillitatem, humili ſcabello ſimul at-
que conſediſſet, continuò ex oculis vberes lacryma-
rum riuuli profluebant; idque nullo prorſus vel ſingul-
tu vel ſtrepitu. Atque in hunc fere modum, æquè a-
nimo & corpore immotus, excipiebat diuini luminis
radios; ac patri cæleſti mira quadam ſpiritus dulcedine
iunge-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

iungebatur. Neque verò ad beatos hoſce congreſſus, tantummodo ſub orationis horã componebat ſeſe, verùm in perpetua quadam erat vigilia contra omnes rerum mortalium illecebras, & otioſam mentis euagationem. nec minus accuratè animum ab omni labe tuebatur, quàm qui pretioſis ornati veſtibus, [illegible] guntur incedere. intenta erat cuſtodia ſenſuum [illegible] na cuiuſlibet omiſſionis cõfeſſio; iugis recordatio [illegible] ficiorum Dei: in aliorum factis dictiſque interpretandis nulla temeritas. deniq; sũma obſeruabat cura [illegible] ad Chriſti gratiam vel tuendã, vel augendam, [illegible] modo pertinere intelligeret. Mortaliũ [illegible] cipuè quæ ad affines cognatoſve pertineret [illegible] fugit, illud Apoſtoli dictum reputãs apud ſeſe: Nemo militans Deo implicat ſe negotijs ſecularibus. [illegible] neptis ex fratre, virgo, quæ deinde Ioanni [illegible] ſit, hodie Philippi Regis apud Cęſarem [illegible] matrimonio collocãda cùm ad eum ſubinde [illegible] totam ille rem ſemper ad cognatos reiecit, [illegible] vmquam potuit, vt vel minimam eius negotij [illegible] attingeret. Oranti aliquando per hyemem [illegible] culo, allatas è Guipuzcoa litteras ianitor [illegible] dit; ratus gratiſſimas fore, quòd nimirum [illegible] rum & temporum interuallo afferrentur, [illegible] lum, vt erat ligatus, illicò in ignem abiecit, [illegible] torem admonẽs, qui ſeſe cæleſti militiæ [illegible] eſſe mortalia negligenda. Peregrinis hominibus [illegible] ditionem, ipſo interprete (quòd multum apud [illegible] pes auctoritate valeret) in aula quęrentibus, [illegible] niſi cũ ſummi Regis aula rem eſſe: ad eam [illegible] rẽt, daturũ ſe operam, quantũ labore ac precibus [illegible] poſſet, vt eſſent in intimis Regis amicis ac [illegible] quo reſponſo vulgato, minus multi iam [illegible] moleſtiam illi exhibebant. Nihil maioris momenti [illegible] grediebatur vmquam, niſi attentè conſulto [illegible] to Deo. nec vllum quamuis leue religionis [illegible] cium, quin eius animi ardor, ex toto corpore [illegible] præſertim ex fronte atque oculis emicaret [illegible]

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ſe exiſtimari poteſt, qualem ille ſe in horaria precatio-
ne pſalmisque, & in ſacrificio Miſſæ præſtiterit. Sanè,
cum initio ſacerdotij, in medio Lateranenſi templo,
Chriſti natalitia celebraret ad Aram ſacris Apoſtolorū
Petri, Pauli, & Andreæ reliquijs inclytam, tanta eſt re-
pente ſpiritus dulcedine delibutus, vt inter diuinam rem
peragendam lacrymas tenêre nulla vmquam ratione
potuerit. Quo tam inſolito ſpectaculo commotus è cir-
cumfuſa multitudine quidam, ac rem longè ſecus in-
terpretatus, Franciſco deinde Stratæ Ignatij admini-
ſtro in aurem inſuſurrans; Facinoroſum nempe virum,
inquit, ſacerdotem iſtum tuum, & omnibus flagitijs co-
opertum, qui conſcientiæ ſtimulis agitatus, crimina ſua
toto pæne ſacro defleuerit. Viſionum præterea exſtat
libellus, ac luminum, quæ illi fermè ſacrificanti obuené-
re, quo maximè tempore Societatem ordinabat: quas
viſiones ipſemet pietatis & memoriæ cauſſa in epheme-
ridem retulit. Eum libellum qui attentius legat, clarè
perſpiciat, qua præparatione, quo ſpiritu ad Sacramen-
tum altaris accedere conſueuerit. Septem etiam Vrbis
templa, & religione & Pōtificum indulgentijs celeberri-
ma, certis anni temporibus diligenter & caſtè viſebat
pedes, & quidem per hyemē lacernatus, haud ſine man-
telo: nec vlla corporis laſſitudine, aut cæteros exem-
plo ſuo deſtitui, aut ſe tantorum bonorum communio-
ne fraudari patiebatur. Piacularia verò grana quæ di-
cuntur, & cæreas agni cęleſtis effigies, pictasque Sancto-
rum icunculas, & alia id genus quæ ab impijs irriden-
tur, ita ſtudioſè tuebatur, & caras habebat, vt in eius ſcri-
nio poſt mortem nihil fere aliud apparuerit. Pro Eccle-
ſia catholica, ac nominatim pro Chriſtianis Regibus
atque principibus, quotidie ardenter orabat: pro ſum-
mo verò Pontifice numquam ſine vberrimis lacrymis.
Et quoniam denuo lacrymarum incidit mentio; non o-
mittenda videtur hoc loco res memoratu digna. In cæ-
teris ornamentis ac beneficijs, donum etiam lacryma-
rum Ignatius à Chriſto Domino acceperat, ſic, vt in ſin-
gulas preces illicò fletus erumperet. qua conſuetudine

cò de-

eò denique adductus eſt, vti propter [illegible] hu-moris paulatim exeſa luminis vi, aciem oculorum pe-ne amiſerit. hac ille iactura, quod ad ipſum priuatim per-tinebat, non ſanè mouebatur: quinimmo triumphabat ſe in obſequio Chriſti oculos perdere. Sed quoniam id fieri ſine magno communis rei detrimento non pote-rat; ſuorum præſertim accedente impulſu, precibus Domi-num inſtitit, vt ſibi liceret interdum à lacrymis tempe-rare. nec fruſtra. ſiquidem ex eo tempore tantum in la-crymas ius & arbitrium obtinuit, vt earum quaſi habe-nas, prout vellet, adduceret idem atque remitteret. Quæ res cuipiam fortaſſe veritatis fidem excedere [illegible] ſed nobis vtique in tam recenti memoria [illegible] ſa non eſt.

Quod eius fuerit de perfectione iudicium.

Cap. II.

AC licet precationi vſque adeo deditus eſ-ſet, tamen eo ſtudio, ſe vel à publicis ad-miniſtranda, vel à caritatis [illegible] virtutum officiis minimè [illegible] ci, & quamquam certum [illegible] temporis quotidie neceſſarium eſſe diceret ad ſecum col-ligendum, vireſque diuinitus impetrandas: [illegible] non ita laudabat, qui dulcedine ſolitudinis, & diuinæ familiaritatis illecti, in arenam deſcendere, & ſua pri-mùm vitia euellere, deinde etiam proximos [illegible] negligerent. quinimmo, pluribus doctus experimentis, aiebat, qui minus in eo genere ſibi temperant, [illegible] roſque (niſi periti cuiuſpiam ductum ſequantur, & [illegible] cipuo Dei fulciantur auxilio) partim dæmonum [illegible] onibus obnoxios eſſe, partim etiam contumaces, [illegible] placentes, & in ſua ſententia mirè obſtinatos [illegible] ces euadere: qua peſte nulla propemodum eſt [illegible] num cœtibus capitalior. itaque ſuorum ille profectum non tam ex cōtinuata precatione, vel diuturna [illegible] quàm è ſolidæ virtutis officiis, ac præſertim [illegible]